

Hybride maskuliniteter og hatideologi på nett: *en litteraturgjennomgang om incels i et feministisk medievitenskapelig perspektiv*

Hybrid masculinities and hate ideology online: *a literature review on incels from a feminist media studies perspective*

Lin Prøitz

Professor, Institutt for informasjonsteknologi og kommunikasjon, Høgskolen i Østfold.

lin.proitz@hiof.no

Fredrik Langeland

Seniorrådgiver, likestillingscenteret KUN.

fredrik.langeland@kun.no

Kamilla Knutsen Steinnes

Forsker III/Stipendiat, Forbruksforskningsinstituttet SIFO, OsloMet.

kamillak@oslomet.no

Henry Mainsah

Forsker II, Forbruksforskningsinstituttet SIFO, OsloMet.

henryma@oslomet.no

Sammendrag

I denne litteraturgjennomgangen om incels og nettsamfunn ønsker vi å øke kunnskapen om et fenomen som det er begrenset forskning på. Incels (akronym fra det engelske *involuntary celibate*) utgjør en ny distinkt nettbevegelse som definerer seg som ekstreme kvinnehatere, og som lever i ufrivillig sølibat. Gjennomgangen viser at nettfellesskapet rundt kvinnehatet har økt i omfang og blitt mer ekstremt det siste tiåret. Utover dette består incel-ideologien av flere selvmotsigende ideer om kjønn, seksualitet og maskulinitet. Det er behov for mer forskning på incels, særlig flere kvalitative og etnografiske dybdestudier med incels' egne stemmer. Slike studier kan belyse hva fenomenet incels kan være symptom på i vår samtid, samt utforske nyansene og de ofte motstridende diskursene rundt kjønn og seksualitet i mannosfæren. Denne gjennomgangen er avgrenset til publikasjoner som er relevante for forskning på incels innenfor et feministisk medievitenskapelig perspektiv.

Nøkkelord

incel, nettfellesskap, kvinnehat, kjønn og seksualitet, feministisk medievitenskap

Abstract

This article is a literature review on incels online communities. The aim of the review is to increase knowledge on a phenomenon and a subculture on which there is limited research. Incels (acronym from the English *involuntary celibate*) are new distinct online communities of people defined as extreme misogynists living in involuntary celibacy. The review shows that the online communities have increased in intensity and become more extreme in the last decade. In addition, the incel ideology consists of several contradictory ideas about gender, sexuality, and masculinity. There is a need for more research on incels, and in particular, qualitative and ethnographic in-depth studies involving

incels' own voices. Such studies could shed light on what the phenomenon of incels may be a symptom of in our time, as well as explore the nuances and the often-conflicting discourses around gender and sexuality in the manosphere. This review is limited to publications that are relevant for research on incels from a feminist media studies perspective.

Keywords

incel, online communities, misogyny, gender and sexuality, feminist media studies

Innledning

Kvinnehat og ideologisk antifeminisme er ikke nytt. Det er heller ikke bekymringer for hvordan nye medier gjennom tidene kan skape grenseløshet, spre propaganda og generere mobiliseringer (Habermas, 1991; Macluhan, 2001). Til tross for dette, og at mediene «i seg selv» ikke har ansvar for kvinnehat, er det en rekke momenter ved digitale medier og mediaplattformer vi trenger mer kunnskap om. Incels (akronym fra det engelske *involuntary celibate*) utgjør en ny distinkt nettbevegelse som i hovedsak definerer seg som ekstreme kvinnehatere som lever i ufrivillig sølibat. Til sammenligning med tidligere hatgrupperinger er incels særegent fordi fellesskapene ikke fantes som en etablert gruppe før digitale fora og sosiale mediers inntog (Byerly, 2020). Som Byerly (2020, s. 7) påpeker, er de aller fleste incels unge menn med en digital og teknologisk kompetanse som tidligere generasjoner av menn som levde i ufrivillig sølibat eller som var kvinnefiendtlige, ikke hadde.

Internett og ulike former for digital kommunikasjon har muliggjort at en rekke mennesker som ellers ikke ville ha funnet hverandre, nå kan finne sammen på tvers av sosiale identiteter, geografiske barrierer og politiske forskjeller (Bennett et al., 2011). Dette har bidratt til at særlig sårbare og marginaliserte «andre» har kommet sammen i ulike støttefora slik som #refugeeswelcome, #blacklivesmatter og #metoo for å nevne noen (Clark-Parsons, 2019; Olson, 2016; Prøitz, 2018). Felles for mange av nettfellesskapene er at de trekker sammen mennesker som kanskje ikke har annet til felles enn en felles følelse for en sak. De samme mulighetene blir også tatt i bruk for å forene mennesker som hater (Preston et al., 2021). Gjennom ofte anonyme online fora (chans) har fellesskapet rundt kvinnehatende utvekslinger det siste tiåret økt i omfang og blitt mer ekstremt (Vickery & Everback, 2018).

Det eksisterer en omfattende forskningslitteratur på kjønn og seksualitet i digitale kulturer (Hjorth, 2013; Paasonen, 2011), inkludert studier av både forekomst og betydning av kvinnehat på nett (Banet-Weiser & Miltner, 2016; Jane, 2016; Molony & Love, 2018), eksempelvis «gendertrolling» (Mantilla, 2013; Gardiner & Meyer, 2013; Shepherd et al., 2015), «toxic masculinity» (de Boise, 2019; Hess & Flores, 2018; Salter & Blodgett, 2017), samt psykologiske studier av unge mannlige gamere (Király et al., 2015) og skoleskyttere (Olliffe et al., 2015) for å nevne noe. Det er imidlertid behov for mer forskning på den nye intense formen for misogyni som er muliggjort av digitale globale mediekkanaler, samt kvinnehatet uttrykt som en vesentlig del av incel-mennesens identitet (Cottee, 2020). Denne litteraturgjennomgangen har derfor som mål å øke innsikten i en subkultur og et fenomen som det foreløpig er begrenset forskning på. I neste del presenterer vi metoden, deretter beskrives den historiske konteksten til incel-fenomenet, før incels bruk av chans og nettsteder trekkes fram. Etter dette tematiserer vi incel-ideologien slik den kommer til uttrykk i mannosfæren. Vi forsøker å forstå uttrykkene gjennom begrepet «hybrid maskulinitet» før vi avslutningsvis undersøker hvem incel-mannen «er». Her tar vi utgangspunkt i psykologiske publikasjoner som tematiserer incel i lys av både gaming-kultur og høyreekstremer. Sist ser vi på mulige konsekvenser for samfunnet og veien videre.

Metode

Denne litteraturgjennomgangen utført i 2020 er inspirert av en *semisystematisk, tematisk gjennomgang* (Grant & Booth, 2009; Opondo et al., 2020; Snyder, 2019). Gjennomgangen har en analytisk tilnærming hvor hensikten er å identifisere temaer og narrativ avgrenset til, i denne sammenheng, det som er relevant for videre studier av incels i et feministisk medievitenskapelig perspektiv. Arbeidet med litteraturgjennomgangen var fordelt likt mellom artikkelforfatterne, der hver vektla sitt eget ekspertområde. Vi valgte å søke gjennom fellesportalen Oria.no, som ga oss tilgang til et stort antall internasjonale og norske vitenskapelige databaser og kilder. Ettersom Oria ikke alltid egner seg for søk der flere synonymer er i spill, har vi supplert med Google Scholar.

Vi avgrenset publikasjonene til norske, nordiske og engelskspråklige fagfelleverderte tidsskriftartikler, bokkapitler, antologier, konferanse-papers, samt master- og bacheloroppgaver som var relevant for vår avgrensning. Det første pilotsøket vi gjorde via Oria med søkeordet «*incel*», ga 1350 treff. Langt fra alle treffene handlet om ufrivillig sølibat. Ettersom søk på «*incel*» var altfor upresist til artikkelens formål, avgrenset vi søket ytterligere til «*incel*» kombinert med engelske og norske søkeord som på ulike måter var relevant innenfor vårt formål (for eksempel «*incel*», «*involuntary celibate*», «*misogyny*», «*antifeminisme*», «*masculine*») og kombinasjoner av disse (søkeord OR synonym OR synonym AND søkeord OR synonym OR synonym).

Vi utelot vitenskapelige og ikke-vitenskapelige publikasjoner som ikke hadde en sammenheng med vårt fokus, eller der *incel* nevnes, men ikke ble tematisert videre, samt publikasjoner som ikke tematiserte *incel* i betydningen ufrivillig sølibat, for eksempel der *incel* var relatert til elektronikk, eller der det var en del av forfatterens navn.

For å velge ut relevante publikasjoner etter hvert søk leste vi sammendraget og så hele artikkelen dersom den var relevant. Deretter gikk vi gjennom referanselistene til de utvalgte artiklene for å finne nye aktuelle artikler (snøballmetoden). Våre tematiske kategoriseringer er ikke nødvendigvis basert på de mest omtalte temaene i kildematerialet, men er de vi fant mest relevante for å forstå incels i tråd med vår avgrensning.

Resultat

Det endelige utvalget utgjorde 70 publikasjoner: 44 fagfelleverderte tidsskriftsartikler, seks bokkapitler eller bøker, fem konferanse-papers samt 15 master- og bacheloroppgaver. Utvalget er publisert i perioden 2015 til 2020. Mantillas (2015) bok om *Gendertrolling* var den publikasjonen i vårt materiale som først satte ord på *incel* som begrep. Vi ser at forskning på incels tiltar i omfang etter 2019. Totalt 49 av publikasjonene i vårt materiale er publisert i 2019 og 2020. Femten av disse er master- og bacheloroppgaver. Publikasjoner som fra ulike teoretiske perspektiv tematiserer og beskriver incels som fenomen og subkultur, utgjør vårt materiale. Dette har vi differensiert i fire grovmaskede inndelinger. Enkelte publikasjoner kan passe inn i flere inndelinger, men er ordnet etter publikasjonens tematiske tyngdepunkt.

Totalt 24 publikasjoner faller inn under feministiske medievitenskap, menn og maskulinitetsstudier, inkludert kulturstudier, eller kjønn og seksualitetsstudier; 21 publikasjoner har hovedvekt på medier og kommunikasjon, digitale og sosiale mediers betydning, inkludert konfliktstudier; 13 publikasjoner er ulike former for diskurs, lingvistiske eller retoriske analyser, mens tolv publikasjoner vektlegger psykologiske, psykoanalytiske, helse eller patologiske faktorer inkludert gamingstudier. Gamingstudier er tatt med her fordi flere psykologiske studier i materialet også har fokus på gaming. Det er kun én kvalitativ studie

(Regehr, 2020) der menn som identifiserer seg som incel, selv deltar i studien. Master- og bacheloroppgaver er levert i disiplinene sosiologi, kultursosiologi, sosionomi, juss, historie og teologi. Alle studentoppgaver er markert med understreking i tabellen.

Tabell 1: Oversikt over publikasjoner

Tema	Litteratur	Antall
Feministiske medieviten- skap, menn og maskulini- tetsstudier, inkludert kultur- studier, kjønn og seksual- tetsstudier	(Banet-Weiser & Miltner, 2016; Bratich & Banet-Weiser, 2019; Bjork-James, 2020; <u>Blommaert, 2017</u> ; Byerly, 2020; Essig, 2018; <u>Forsbacka, 2020</u> ; Fox & Tang, 2017; <u>Frantzen, 2020</u> ; Ging, 2017; Ging & Siapera, 2018; Hoskin, 2020; <u>Høiland, 2019</u> ; Jane, 2016, 2017, 2018; Mantilla, 2015; Maxwell et al., 2020; Ribeiro et al., 2020; <u>Rummelhoff, 2020</u> ; <u>Thiesen, 2019</u> ; Van Valkenburgh, 2018; Witt, 2020)	24
Kommunikasjon og digitale medier, teknologi, inkludert politisk analyse, konflikt, ter- ror og voldsstudier	(<u>Adebjörk, 2020</u> ; Davidson et al., 2019; Diaz & Valji, 2019; Ganesh, 2018; Gersen, 2019; Hoffman et al., 2020; Horgan, 2017; Jones et al., 2019; Kambam et al., 2020; <u>Kjærland, 2019</u> ; <u>Kjaer & Frøberg, 2020</u> ; Lin, 2017; Molony & Love, 2018; O'Donnell & Sweetman, 2018; O'Malley et al. 2020; Regehr, 2020; Shrestha et al., 2020; Tomkinson et al., 2020; Vickery & Everbach, 2018; Young, 2019; <u>Ömar, 2020</u>)	21
Diskurs, lingvistiske eller retoriske analyser	(Baele et al., 2019; <u>Bjarnadóttir & Hanson, 2020</u> ; Chang, 2020; <u>Gimse, 2020</u> ; Ging et al., 2020; Jaki et al., 2019; <u>Karlen, 2019</u> ; Lynn et al., 2019; Massanari & Chess, 2018; Marwick & Caplan, 2018; Men- zie, 2020; Nicholas & Agius, 2018; Papadamou et al., 2020; Sang & Stanton, 2020)	13
Psykologiske, psykoanaly- tiske, patologiske, helse og medisin, inkl. gamingstudier	(Brunt & Taylor, 2020; Cote, 2017; Cottee, 2020; <u>Holthoff, 2020</u> ; Gen- tile, 2018; Ging & Siapera, 2019; Hajarian et al., 2019; <u>Laskovtsov, 2020</u> ; Scaptura & Boyle, 2020; Veale, 2020; Williams & Arntfield, 2020; Zakrison et al., 2019)	12
Totalt		70

Historisk kontekst

Incel (opprinnelig invcel) er et begrep fra 1997 som er hentet fra en skeiv kanadisk kvinne, *Alana*, og hennes nettstøttegruppe for ensomme mennesker uten datingerfaringer. Ifølge Hoffman et al. (2020) ble denne støttegruppen etter hvert delt i to retninger: én som fortsatte som støttegruppe (IncelSupport), mens den andre utviklet seg til å bli en mer militant og kvinnefiendtlig versjon (LoveShy). På samme tid i 2003 ble 4chan etablert – etterfulgt av Reddit i 2005. Flere subfora for incels ble opprettet, slik som r/ForeverAlone, r/incels og r/braincels. I årene mellom 2010 og 2020 har det kommet en rekke løse allianser på nett med kvinnehatende agendaer: A voice for men (AVFM), RooshV, The Attraction og «GamerGate» for å nevne noen (Jane, 2018; Ribeiro et al., 2020). GamerGate-hendelsen i 2014, som kanskje er den mest omtalte av de nevnte over, startet som en trakasseringkampanje som ble rettet mot flere kvinner innen videospillbransjen, særlig mot spillutviklerne Zoë Quinn og Brianna Wu (Williams & Arntfield, 2020; Hoffman et al., 2020; Laskovtsov, 2020). Trakasseringen av disse kvinnene inkluderte voldtekts- og dødstrusler. Kampanjen ble oppfattet som en motreaksjon og protest mot den økende feministiske innflytelsen i gamingkultur (Laskovtsov, 2020).

De samme tendensene foregikk parallelt i lignende subfora. Etter hvert som hetsen tiltok, ble enkelte subfora stengt, blant annet r/incels på Reddit i 2017. Incel-aktivitetene forsvant ikke av den grunn. Kun timer etter nedstengingen av incel-foraene på Reddit ble frittstående incel-fora opprettet, eksempelvis The Red Pill (TRP) og incel.is, incel.me, incel.co, neets.me (Ribeiro et al., 2020, s. 5). Likevel førte sensur og kontroll i de originale incel-

foraene til at mange incels som eksplisitt oppfordret til vold, migrerte til mer diskre *gaming-fora* med mindre overvåking (Hoffman et al., 2020). I tillegg kan vi se at ytringer som har vært karakteristiske innenfor digitale rom for ytterliggående mannsaktivisme (den såkalte «mannosfæren»), nå siver ut i større deler av offentligheten. Dette gjøres for eksempel gjennom ulike chans. Dette er fora hvor radikale og ekstreme holdninger deles, og som derfor også kalles for digitale trakasseringskulturer (Veale, 2020). Chans kan også fungere som arenaer for kreativ utfoldelse og sosiale fellesskap (Stryker, 2011). Det høyreekstreme nettsamfunnet Gab og det neo-nazistiske nettsamfunnet Parler er eksempler på dette, men også kommunikasjonsplattformer som Discord og YouTube anvendes (Papadamou et al., 2020). Sosiale medier og gamingplattformer pekes dermed på som kanaler som brukes i online trakassering og spredning av incel-relatert innhold (Veale, 2020; Papadamou et al., 2020).

Trakasseringen har en tendens til å rette seg mot kvinner samt etniske og seksuelle minoriteter hvor dyrking av politisk ukorrekte holdninger og meninger forherliges gjennom mem, kulturkriger og trolling (Hoffman et al., 2020; Ging & Siapera, 2019; Jane, 2017). Slike fora kjennetegnes av en ufiltrert og ofte ekstrem diskurs som er frigjort fra konvensjonelle sosiale normer. Chans fungerer dermed som et «safe space» for voldsomme og radikale holdninger og utgjør dermed et sted hvor likesinnede kan søke tilhørighet (Ging, 2017). Deltakerne behøver ikke å ta aktivt del i slike fora, men kan observere og konsumere innhold uten å ytre seg (O'Malley et al., 2020). Slike nettsamfunn har derfor hatt gode vilkår for utviklingen og utbredelsen av incel-subkulturene. For eksempel spilte foraene en vesentlig rolle i å forme og styrke Elliot Rodgers hat og ideologier. Rodger, som var en 22 år gammel amerikansk student, var den første som ble knyttet til incel-relatert terror da han i 2014 skjøt og drepte seks personer før han tok livet av seg selv. Han etterlot seg en YouTube-video og manifestet «My Twisted World: The Story of Elliot Rodger» (Blommaert, 2017). I neste del ser vi nærmere på Rodgers manifest samt andre incel-ideologiske ytringer. Det er viktig å synliggjøre ulike diskurser, ideologier og symboler som sirkulerer i dette miljøet, for å gjøre en i utgangspunktet ugjennomtrengelig kultur begripelig også for utenforstående.

Incels og digitale medier

I sitt manifest beskrev Rodgers blant annet følelsen av å ha blitt avvist av kvinner samt misunnelsen overfor seksuelt aktive menn (Blommaert, 2017). Han utbroderte også eksplisitte hatefulle ytringer overfor menn han anså som av såkalt «laverestående rase» enn ham selv:

How could an inferior, ugly black boy be able to get a white girl and not me? I am beautiful, and I am half white myself. I am descended from British aristocracy. He is descended from slaves. ... On the day before the Day of Retribution, I will start the First Phase of my vengeance: Silently killing as many people as I can around Isla Vista by luring them into my apartment through some form of trickery.

Rodger har blitt et ikon innenfor incel-bevegelsen og refereres ofte til som «Saint Elliot». Som vi ser av sitatet ovenfor, er rasismen gjennomgående i manifestet. Hans hatefulle ytringer handlet imidlertid i enda større grad om det han omtalte som «*war on women*», altså en krig mot kvinner og det kvinnefellesskapet som angivelig med vilje sulteforet ham og andre incels for den seksuelle tilfredstillessen han selv mente han hadde krav på. I manifestet hevdet han at mange av hans egne teorier om ondskapsfulle og «tilbakestående» kvinner var utbredt i ulike chans (Witt, 2020).

Til forskjell fra de tidlige kvinnehatende nettfellesskapene på begynnelsen av 2000-tallet som hadde et aggressivt språk om vold mot kvinner, ser vi en dreining i flere chans mot eksplisitte oppfordringer om «å handle for å ta kontroll over livene sine, og utøve hevn på den nedsettende og foraktfulle måten [incels] har blitt behandlet på» (Hoffman et al., 2020,

s. 566; egen oversettelse). Som en del av slike ekstreme oppfordringer ser vi også at incel-identifiserte terrorister åpent hyller hverandre (Hoffman et al., 2020; Jane, 2018; Regehr, 2020). Ett eksempel på en slik hyllest er da kanadiske Minassian kjørte en varebil inn på fortauet i Toronto i 2018, drepte ti og skadet 16 personer før han ble arrestert. Han definerte seg som incel i meldingen han la ut på Facebook i forkant av angrepet (Jaki et al., 2019). I meldingen hyllet Minassian Rodger som en «Supreme Gentleman»:

Private (Recruit) Minassian Infantry 00010, wishing to speak to Sgt. 4chan please. C23249161. The Incel Rebellion has already begun! We will overthrow all the chads and stacys! All hail the Supreme Gentleman Elliot Rodger! (Jaki et al., 2019).

I en norsk mediekontekst ble incels for alvor satt på dagsordenen da den nå domfelte Philip Manshaus postet et mem på et anonymt diskusjonsforum i kjølvannet av drapet på stesøsteren og angrepet på Al-Noor-moskeen i Bærum i 2019. I memet ble den 29 år gamle australske terroristen Tarrant hyllet – i likhet med Rodger – som en helgen med følgende ord og bilde: «well cobbbers it's my time, i was elected by saint tarrant after all». I de fem månedene mellom Tarrants og Manshaus' terrorhandlinger begikk ytterligere to unge høyreekstreme menn terroraksjoner i USA. I memet som Manshaus delte, ble alle de tre terroristene referert til og omtalt som *chads* – en referanse som er velkjent innenfor incel-terminologien. Incels bruker chad-uttrykket for å beskrive en «alfahann», altså en dominant eller hegemonisk maskulinitet (Connell, 2005; Young, 2019).

Det at Manshaus postet et mem som assosieres med incel-kulturen, betyr ikke nødvendigvis at verken han eller de han hyllet, er eller har identifisert seg som incels. Like fullt sier det noe om hvordan denne subkulturens terminologi siver inn i miljøer utover den ytre høyrefløyen og inn i sentrale deler av mainstream-mediene (Jane, 2018). For å forstå bruken av incel-relatert terminologi skal vi ser nærmere på kompleksiteten og paradoksene i mannosfæren generelt og i incel-ideologien spesielt.

Mannsfæren

Fra rettighetsaktivisme til «Red-pill-filosofi»

Incels er en del av den såkalte *mannsfæren*. Dette er en betegnelse for ulike digitale rom for menn og mannsaktivisme. Foruten incels består mannosfæren blant annet av grupperinger som Men Going Their Own Way (MGTOW), Men's Rights Activists (MRA) og Pick Up Artists (PUAs) (Ribeiro et al., 2020; Van Valkenburgh, 2018). Incels og MGTOW er i dag mer uttalt og utbredt enn PUA og MRA, men grupperingene har kjønnsessensialisme og antifeminisme felles (Lin, 2017; Marwick & Caplan, 2018). Gjennom analyser av mannosfæren synliggjør Ging (2017) og Van Valkenburgh (2018) en rådende «red pill»-filosofi, som er en metafor inspirert fra filmen *The Matrix*. I incel-foraene betyr eksempelvis uttrykket «å svelge den røde pillen» at en brått «våkner opp» og innser hvor urettferdig og feminisert samfunnet er. Dette er en innsikt som påstås å være smertefull, men likevel sannere og bedre enn å leve i uvitenhet og med det som i mannosfæren kalles vrangforestillinger (Van Valkenburgh, 2018).

«Red pill»-mennene allierer seg med hverandre på nettet og dyrker hatefulle holdninger til det øvrige samfunnet generelt og til kvinner spesielt. De deler tips om metoder for hvordan man både kan krenke og sjekke opp kvinner (PUA). Denne formen for maskulinitet bærer med seg en aggresjon mot kvinner og karakteriseres som «toxic masculinity» (Nicholas & Agius, 2018; Van Valkenburgh, 2018). Til tross for at det finnes likheter mellom de

ulike gruppene, er det interne forskjeller. Incels er eksempelvis tilsynelatende *ikke* rettighetsaktivister slik MRA er, og ikke såkalt forførende slik PUA hevder at de er. Incels har, som vi skal se, sin egen spesifikke terminologi og læresetninger som skiller dem fra andre lignende grupperinger innen mannosfæren.

Incels «Black-pill filosofi»

Ideene som binder incels sammen, er enkle, ifølge Regehr (2020, s. 15): Incels forstår seg selv som født med et utseende som gjør at de havner nederst på utseenderangeringen, og er blant de 10 % minst attraktive mennene i samfunnet og blir diskriminert deretter («lookism»). I denne retorikken hevdes det at de selv ikke er ansvarlige for hvordan de har det ettersom de kun har vært uheldige i livets «genetiske lotteri» (Hoffman et al., 2020, s. 567; egen oversettelse). Fordi incels er overbevist om at de aldri kan tiltrekke seg kvinner, er deres eneste mulighet å leve et liv i ensomhet sammen med likesinnede på nett (Ging, 2017). I incel-terminologien betyr dette at en har tatt «the black pill». Når de metaforisk sett har «tatt den sorte pillen», innser incels hvor dypt urettferdig samfunnets kjønnssystem er, og til forskjell fra «red pill»-mennene forstår de endring i livet som umulig. Med denne innsikten snur incels ryggen til samfunnet og samler seg i egne chans i mannosfæren, hvor det samme deterministiske livssynet deles og dyrkes. Som nevnt er incels en del av mannosfæren, men kan synes å representere et ytterpunkt gjennom sin utagerende retorikk der de eksplisitt erklærer en «krig mot kvinner» (Bratich & Banet-Weiser, 2019). Incels framstår dermed enda mer fatalistiske i sitt syn på livsbetingelser og livsmuligheter enn mennene som kun er en del av «the red pill»-filosofien.

Hybrid maskulinitet

«Chad»-uttrykket stammer fra en terminologi innenfor incel-universet som faller inn under en hierarkisk og essensialistisk inndeling av kvinner og menn (Hoffman et al., 2020). «Chad» betegnes ofte som en høy, veltrent og atletisk alfamann som angivelig «alle» kvinner vil ha sex med – i motsetning til incels, som lever i ufrivillig sølibat (Menzie, 2020). Den hegemoniske maskuliniteten er ifølge Connell (2005) den maskulinitetsformen som er mest opphøyd i en bestemt kontekst, og som innehar noen bestemte egenskaper som skiller den fra såkalte «ordinære» menn. Eksempelvis kjennetegnes den nåværende vestlige formen for hegemonisk maskulinitet ifølge Connell av en avstandstaken til og nedvurdering av feminitet samt underordning av homoseksualitet. Samtidig er også hvitheten dominerende for hegemonisk maskulinitet.

Connell (2005) hevder at det også finnes et hierarki mellom ulike maskuliniteter der kropp og utseende spiller en viktig rolle for symbolsk makt. Den hegemoniske maskuliniteten oppnår en overordnet posisjon som begjærs- og identifikasjonsobjekt, blant annet gjennom å være fysisk dominerende med en muskuløs «hard» kropp. Denne mannen tar mye plass, er høyrøstet, anvender hersketeknikker og distanserer seg tydelig fra væremåter som kan bli oppfattet som feminine. Slik sett har den hegemoniske maskulinitet fellestrekk med det som også kalles hypermaskulinitet, som særlig kjennetegnes ved en overdreven fremvisning av fysisk overlegenhet gjennom enorme muskler og et truende utseende. Denne type fremstilling av mannen er også et fremtredende element i gaming-kulturen, som mange incels har sin bakgrunn i (Salter & Blodgett, 2017, s. 22).

Incels definerer seg i kontrast til og uttrykker forakt for «chads», men har et motsigelsesfullt og ambivalent forhold til denne figuren. Paradoksalt nok har incels også en nærmest grenseløs beundring overfor chads fordi incels også drømmer om å være en alle kvinner vil ha. Mangetydige forestillinger om menn og maskulinitet gjennomsyrrer incel-universet.

Innenfor mannosfæren generelt er det mulig og vanlig å definere seg i tilknytning til en hegemonisk maskulinitet og en underordnet maskulinitet på én og samme tid (Baele et al., 2019). Kritiske studier av menn og maskuliniteter har lenge vært opptatt av å konseptualisere nye maskulinitetsformer som et ledd i en prosess for å forstå og dekonstruere kjønnede identiteter og betydninger (Petersen & Hvidtfeldt, 2020). I en slik tilnærming kan incels' maskulinitet bli lest som en form for hybrid maskulinitet ettersom den er sammensatt av flere og gjerne motstridende elementer (Ging, 2017). Det henger sammen med at man fremstiller seg som marginalisert i et undertrykkende kjønnsystem der «chad» blir tildelt rollen som det eneste legitime begjærsobjekt for kvinner, på bekostning av nettopp incels. Slik sett fremstår incels som en form for underordnet maskulinitet (Connell, 2005). I tillegg fremstiller incels seg som ofre for feminismens innflytelse og for en form for «politisk korrekthet», som i incels' oppfatning bidrar til å tilsløre det urettferdige i at enkelte menn er betinget til å leve i ufrivillig sølibat. I en slik logikk er det ikke mulig å få frem sin sak som undertrykt mann i dagens offentlighet. Dermed fremstår det som nødvendig for incels å fremføre en protest på vegne av denne gruppen av menn.

Incels distanserer seg strategisk fra hegemonisk maskulinitet, mens de uttrykker aggresjon overfor bestemte typer menn, kvinner generelt og feminister spesielt. Samtidig er incels selv med på å reprodusere kjønnede makthierarkier gjennom sine kvinnehatende og tidvis rasistiske ytringer på nett. Dermed ser det ut til at selvbildet som offer anvendes for å legitimere sjikanen som utøves. For å få innsikt i incel-subkulturen vil det være sentralt å forstå de hybride elementene når det kommer til incels' maskulinitet, der iscenesettelsen som et marginalisert offer eksisterer parallelt med reproduksjonen av en aggressiv og hegemonisk maskulinitet. Psykologiske studier bidrar med noe innsikt i fenomenet incels og hvem de «er».

Hvem «er» incels?

Utenforskap som psykologisk profilering av incels

Svært få incels tyr til ekstreme voldshandlinger (Williams & Arntfield, 2020). Den ekstreme subgruppen av incels som likevel begår volds- og drapshandlinger, er, ifølge Williams og Arntfield (2020) og Laskovtsov (2020), ofte menn som har utfordringer knyttet til nære relasjoner og sosialt samspill, og som kjenner seg isolerte, ensomme og hjelpeløse. I Williams og Arntfields (2020) studie av incels som har begått eller har planlagt å begå seriemord, knyttes deres psykologiske profil i sterk grad til utenforskap. Dette viser også en deduktiv innholdsanalyse av Rodgers' manifest, som tyder på at han hadde vanskelig for å skape og vedlikeholde sosiale relasjoner, og kjente seg gradvis mer isolert (Holthoff, 2020). Assosiasjonen mellom incels og utenforskap støttes videre av en survey blant selvutnevnte incels mellom 18 og 30 år bosatt i USA. Surveyen viser at mange incels føler seg sosialt ekskludert, avvist, svake, usikre, undertrykket og lite attraktive (Scaptura & Boyle, 2020). Denne opplevde isolasjonen fra andre samt følelsen av utenforskap i samfunnet kan føre til at en søker seg til online fora for å finne fellesskap og sosial inklusjon (O'Malley et al., 2020). I incel-foraene er dyrking av egne negative tankesett sentralt og kan dermed forstås som en ond sirkel av både selvhat og hat mot andre. På en annen side kan det ikke utelukkes at et nettforum som *incels.co* har en viktig psykologisk støttefunksjon, der unge menn får utløp for en ekstrem frustrasjon på bakgrunn av isolasjon og ensomhet (Morton et al., 2021, s. 19). I de påfølgende avsnittene beskriver vi forskning som tyder på en relasjon mellom incels og ulike subkulturer og politiske ideologier. Mer spesifikt trekker vi paralleller til interesse for gaming og høyreekstremisme.

Incels og gaming

Svært få gamere identifiserer seg som incels. Like fullt er det dokumentert at flere incels er gamere. Rodgers beskrev i manifestet en overdreven tidsbruk på dataspill (Holthoff, 2020). Dette bidro blant annet til at han kunne rømme inn i en fantasiverden, men samtidig også at han mistet flere sosiale relasjoner i den virkelige verden (Holthoff, 2020). Andre studier viser hvordan overdreven gaming kan knyttes til ensomhet, lav selvtillit, sosial angst og manglende sosial kompetanse (Kardefelt-Winther, 2014; Lemmens et al., 2011). Gamingkulturen ifølge Ask et al. (2016) kan gi unge mennesker rom for å fantasere og opptre på måter som ikke er sosialt akseptert i den virkelige verden. Gaming som en interaktiv mediaplattform kan dermed oppleves frigjørende, både på godt og vondt. Når det gjelder frigjørende effekter, pekes det blant annet på muligheter til kjønnsfrihet, spillglede og fellesskap med andre gamere. Når det kommer til ulemper ved gaming som en «frigjørende» plattform, viser studier at seksuell trakassering av kvinner og homofobe ytringer er utbredt, både blant unge norske (Ask et al., 2016) og utenlandske gamere (Cote, 2017). Ask et al. (2016) indikerer ytterligere at trakassering i gaming symboliserer en avstandtaking fra samfunnets normer og restriksjoner. Her kan man se paralleller til praksiser i incel-fora hvor politisk ukorrekthet med antisosiale og ekstreme holdninger i (lukkede) ekkokamre uttrykkes på lignende måte.

Incels versus høyreekstreme

En kvalitativ og kvantitativ analyse av forumet *incels.me* viser hvordan ordbruken jevnlig fokuserer på utseende, seksualitet og kjønn (Jaki et al., 2019). En betydelig andel av ytringene er kvinnehatende, antifeministiske, rasistiske og til dels også homofobe. Incels kan synes å være mer heterogent sammenlignet med høyreekstreme (Jaki et al., 2019). Hvis vi ser på incels i lys av høyreekstreme i Norge (PST, 1. mars, 2019), ser vi at digitale rom er viktige arenaer for begge grupper. Men høyreekstreme samles fysisk, de marsjerer, demonstrerer og holder appeller i offentligheten. De er spredt i alder, og selv om det er flest menn, så finnes det også mange høyreekstreme kvinner. Mange er gift eller samboere, og flere har barn. Incels, derimot, har verken barn eller partnere, de er hovedsakelig svært unge menn, og de opererer på nett. Incels deltar ikke som åpent identifiserte incels i verken demonstrasjoner, appeller eller fysiske sammenkomster med andre incels. De er ikke nødvendigvis like ultranasjonale som de høyreekstreme, og rasistiske ytringer blant incels er ikke like absolutte som kvinnehat. Ifølge ekstremismeforsker Horgan (2017), som har forsket mye på radikaliserings av unge menn og IS, er incel-nettfellesskapene et raskt voksende fellesskap som det er viktig å følge med på. Drapene som knyttes til incel-miljøene og utbredelsen av nettfellesskapet, har opplagt skapt bekymringer for hvilket negativt og radikaliserende potensiale som finner sted på slike anonyme nettfora. Med incels står vi overfor en distinkt nettbevegelse som i hovedsak definerer seg som ekstreme kvinnehatere, som åpent hyller incel-relaterte drapsmenn som helgener, samt oppfordrer til nye voldshandlinger (Young, 2019). Dette representerer en ny form for misogyni som vi trenger langt mer forskning på.

Hvilken betydning får hatefulle ytringer på nett for samfunnet?

Selv om ekstreme ytringer forekommer i gamingfora, subkulturelle fora og etter hvert mer mainstream digitale medier, betyr ikke det at verken incels eller andre som bedriver negativ online-aktivisme eller hatprat, ønsker å mobilisere hatefulle aksjoner i den virkelige verden (Lin, 2017). Imidlertid viser forskning at såkalt «passiv trakassering» på nett kan gjøre stor psykisk skade som kan føre til angst og depresjoner, og ikke minst kan bidra til at kvinner

trekker seg fra å delta i det offentlige ordskiftet (Fox & Tang, 2017; Ging et al., 2020). For å opprettholde reell ytringsfrihet og samfunnsdeltakelse er det helt sentralt å forstå hvordan kvinner og andre minoriteter forsøkes brakt til taushet gjennom tilsynelatende «bagatelliserende» mem og sexistisk humor, og gjennom ekstreme hatefulle ytringer og oppfordringer til voldshandlinger (Ging & Siapera, 2019; Jones et al., 2020).

Dessuten kan konsum av store doser voldelig og antifeministisk innhold i uimotsagte ekkokamre over tid bidra til at slike ideer får feste som «sannheter» blant deltakerne og dermed normaliseres (Regehr 2020, s. 15). I de siste årene har vi, som påpekt i denne artikkelen, sett hvordan digitale plattformer og sosiale medier har blitt en arena for hyllest av tidligere incel-identifiserte masse-mordere både som martyrer og helgener. Og sist: Digitale plattformer og sosiale medier ses også brukt som visningsvinduer for direktesendte volds- og terrorhandlinger, såkalt «real-life violence» (Byerly, 2020, s. 4–5; Ging & Siapera, 2019). De samme plattformene har dermed også blitt sykliske læringsarenaer som stimulerer og oppfordrer til ytterligere volds- og terrorhandlinger (Regehr, 2020). På denne måten fungerer incel-fellesskapene på nett ifølge Ribeiro et al. (2021, s. 11) som en «gateway along a radicalization pathway». Kvinnehat og ideologisk antifeminisme er som sagt ikke nytt. Det nye er den «allestedsnærværende, spredningen og akkumulasjonen utover nesten alle deler av internett» (Ging & Siapera, 2019, s. 31, egen oversettelse).

Avsluttende kommentarer

I denne semisystematiske litteraturgjennomgangen har vi skissert noen hovedtrekk ved incel-kulturen som er relevante for videre forskning innenfor et feministisk medievitenskapelig perspektiv. Vi har beskrevet den historiske konteksten til incel-fenomenet og sett på hvordan incels inngår i en del av et digitalt økosystem som består av ulike grupper menn, bredt kjent som mannosfæren. Det som forener de ulike grupperingene, er den såkalte red-pill-filosofien som påstås å frigjøre menn fra feministisk dominans. Incels er enda mer ytterliggående i sin black-pill-ideologi. De kjennetegnes av en deterministisk selvforståelse, et fatalistisk samfunnssyn og et ekstremt kvinnehat. Incels er menn som ikke bare hater kvinner, men hvor kvinnehatet synes å utgjøre en del av selvforståelsen. På bakgrunn av gjennomgangen er det tre akser som peker seg ut for videre forskning. I tråd med typologistudier av incel-fora utført av Ging (2017) og Lynn et al. (2019), ser vi et behov for å undersøke i hvilken grad spredning av denne typen referanser kan ha paratekstuelle betydninger utover dets lingvistiske funksjon (Thornton, 2017, i Ging et al., 2020, s. 853).

Digital etnografi kan være én måte for å utforske de mest uttalte incel-foraene samt vektlegge forskning på kommunikasjon i mainstream digitale plattformer som Discord og YouTube. Et annet moment er mangelen på kvalitative studier. Bortsett fra Regehrs' studie er det mangel på studier der incels egne stemmer er med. Kvalitative metoder er nødvendig for å forstå hvem incel-mannen «er», og hva fenomenet incels kan være et uttrykk for i vår samtid. I lys av dette er det vesentlig å utforske *nyansene* i mannosfæren inkludert de ofte motstridende diskursene rundt kjønn, seksualitet og maskulinitet. På bakgrunn av kritisk psykologiske studier av livskvalitet og sosiale medier vet vi at nettdeltakeres følelser veves gjennom ulike digitale og sosiale medier som brukes til daglig (Carlquist et al., 2019). Som denne litteraturgjennomgangen har vist, er ytringer i incel-fora preget av et eksplisitt følelserrepertoar. Som en tredje akse kan videre studier utforske hvordan incels' affektive praksiser uttrykkes på nett. En måte å gjøre dette på kan være å «følge» emosjoner (for eksempel skam, desperasjon, håp/håpløshet m.m.) gjennom et empirisk materiale uttrykt gjennom affektive semiotiske objekter så som bilder, GIFs og avatarer samt gjennom kvalitative inter-

vjuer. Samlet kan dette gi oss nye perspektiver på hvordan deltakerne posisjonerer seg i nettfellesskapene, og hvordan rådende incel-ideologier og diskurser i de nettsamfunnene som deltakerne er aktive i, muliggjør ulike type emosjoner, identiteter og kjønnede subjektiviteter.

Takksigelse

Vi ønsker å takke fagfellene samt spesialbibliotekar Ole Vanem ved Høgskolen i Østfold. Studien er finansiert av Medietilsynet/Rådet for Anvendt Medieforskning.

Referanser

- Adebjörk, A. (2020). *Misogyny: a hate crime or a private affair? A socio-cultural study of the intersection between hate crime legislation and men's violence against women* [masteroppgave]. Uppsala universitet, Teologiska institutionen.
- Ask, K., Svendsen, S.H.B., & Karlström, H. (2016). Når jentene må inn i skapet: Seksuell trakassering og kjønnsfrihet i online dataspill. *Norsk medietidsskrift*, 23(01), 1–21.
- Baele, S.J., Brace, L., & Coan, T.G. (2019). From “Incel” to “Saint”: Analyzing the violent worldview behind the 2018 Toronto attack. *Terrorism and political violence*, 1–25. DOI: <https://doi.org/10.1080/09546553.2019.1638256>
- Banet-Weiser, S. & Miltner, K.M. (2016). #MasculinitySoFragile: culture, structure, and networked misogyny. *Feminist Media Studies*, 16(1), 171–174. DOI: <https://doi.org/10.1080/14680777.2016.1120490>
- Bennett, W., Wells, C., & Freelon, D. (2011). Communicating civic engagement: Contrasting models of citizenship in the youth web sphere. *Journal of Communication*, 61(5), 835–856. DOI: <https://doi.org/10.1111/j.1460-2466.2011.01588.x>.
- Bjarnadóttir, H., & Hanson, S. (2020). “We are denied to be human because society sees us as trash”: Den kollektiva identiteten på Incels.co. Uppsala universitet, Sociologiska institutionen.
- Bjork-James, S. (2020). Racializing misogyny: Sexuality and gender in the new online white nationalism. *Feminist Anthropology*, 1(2), 176–183. <https://doi.org/10.1002/fea2.12011>
- Blommaert, J. (2017). *Online-offline modes of identity and community: Elliot Rodger's twisted world of masculine victimhood*. Tilburg Papers in Culture Studies, Tilburg University. Hentet fra: <http://hdl.handle.net/1854/LU-8551305>.
- Bratich, J., & Banet-Weiser, S. (2019). From Pick-Up Artists to Incels: Con(fidence) games, networked misogyny, and the failure of neoliberalism. *International Journal of Communication*, 13(0), 25.
- Brunt, B.V., & Taylor, C. (2020). *Understanding and Treating Incels: Case Studies, Guidance, and Treatment of Violence Risk in the Involuntary Celibate Community* (1. utg.). Routledge.
- Byerly, C.M. (2020). Incels online reframing sexual violence. *The Communication Review*, 23(4), 290–308. DOI: <https://doi.org/10.1080/10714421.2020.1829305>.
- Carlquist, E., Prøitz, L., & Roen, K. (2019). Streams of fun and cringe: Talking about Snapchat as mediated affective practice. *Subjectivity*, 12, 228–246. DOI: <https://doi.org/10.1057/s41286-019-00074-9>
- Chang, W. (2020). The monstrous-feminine in the incel imagination: investigating the representation of women as “femoids” on/r/Braincels. *Feminist Media Studies*, 1–17.
- Clark-Parsons, R. (2019) “I see you, I believe you, I stand with you”: #MeToo and the performance of networked feminist visibility. *Feminist Media Studies*, 1–19. DOI: <https://doi.org/10.1080/14680777.2019.1628797>.
- Connell, R. (2005). *Masculinities* (2. utg.). Polity Press.
- Cote, A.C. (2017). “I can defend myself”: Women's strategies for coping with harassment while gaming online. *Games and Culture*, 12(2), 136–155. DOI: <https://doi.org/10.1177/1555412015587603>.
- Cottee, S. (2020). Incel (E)motives: Resentment, Shame and Revenge. *Studies in conflict and terrorism*, 44(2), 93–114. DOI: <https://doi.org/10.1080/1057610X.2020.1822589>

- Davidson, B.I., Jones, S.L., Joinson, A.N., & Hinds, J. (2019). The evolution of online ideological communities. *PLoS One*, 14(5). <https://doi.org/http://dx.doi.org/10.1371/journal.pone.0216932>
- De Boise, S. (2019). Editorial: is masculinity toxic? *Norma: International Journal for Masculinity Studies*, 14(3), 147–151. DOI: <https://doi.org/10.1080/18902138.2019.1654742>
- Diaz, P. C., & Valji, N. (2019). Symbiosis of misogyny and violent extremism: new understandings and policy implications. *Journal of international affairs (New York)*, 72(2), 37–56.
- Essig, T. (2018). Examples of Straight Men Grappling with the #MeToo Movement. *Contemporary Psychoanalysis*, 54(4), 677–687. DOI: <https://doi.org/10.1080/00107530.2018.1528855>
- Forsbacka, J. (2020). Så mycket hat från hjärtat som brister: en kritisk och feministisk online etnografisk undersökning av ett incel-forum. [Masteroppgave]. Lunds Universitet.
- Fox, J., & Tang, W.Y. (2017). Women’s experiences with general and sexual harassment in online video games: Rumination, organizational responsiveness, withdrawal, and coping strategies. *New Media & Society*, 19(8), 1290–1307. DOI: <https://doi.org/10.1177/1461444816635778>.
- Frantzen, I. (2020). «Verden er Chads lekeplass». En analyse av incels som gruppe i dagens samfunn. [Bacheloroppgave]. Institutt for sosiologi og statsvitenskap, NTNU.
- Ganesh, B. (2018). The ungovernability of digital hate culture. *Journal of International Affairs*, 71(2), 30–49.
- Gardiner, J.K., & Meyer, L.D. (2013). Preface. *Feminist studies*, 39(2), 327.
- Gentile, K. (2018). Give a Woman an Inch, She’ll Take a Penis: The Expanded Version. *Contemporary Psychoanalysis*, 54(4), 709–723. DOI: <https://doi.org/10.1080/00107530.2018.1521696>
- Gersen, J. S. (2019). Sex Lex Machina: Intimacy and artificial intelligence. *Columbia law review*, 119(7), 1793–1810.
- Gimse, A. (2020). The Language of Lone Wolf Terrorists An in-depth study of the use of personal pronouns and identity terms in lone wolf terrorist manifestos. [Masteroppgave]. Fakultet for humaniora og pedagogikk, Universitetet i Agder.
- Ging, D., Lynn, T., & Rosati, P. (2020). Neologising misogyny: Urban Dictionary’s folksonomies of sexual abuse. *New Media & Society*, 22(5), 838–856. DOI: <https://doi.org/10.1177/1461444819870306>.
- Ging, D. & Siapera, E. (2018) Special issue on online misogyny. *Feminist Media Studies*, 18(4), 515–524. DOI: <https://doi.org/10.1080/14680777.2018.1447345>
- Ging, D., & Siapera, E. (2019). *Gender hate online: Understanding the new anti-feminism*. Palgrave Macmillan, Springer. DOI: <https://doi.org/10.1007/978-3-319-96226-9>.
- Ging, D. (2017). Alphas, Betas, and Incels: Theorizing the masculinities of the manosphere. *Men and Masculinities*, 22(4), 638–657: <https://doi.org/10.1177/1097184X17706401>.
- Grant, M. J., & Booth, A. (2009). A typology of reviews: an analysis of 14 review types and associated methodologies. *Health Information & Library Journal*, 26(2), 91–108. DOI: <https://doi.org/10.1111/j.1471-1842.2009.00848.x>
- Habermas, J. (1991). *Borgerlig offentlighet: dens fremvekst og forfall. Henimot en teori om det borgerlige samfunn* (2. utg.). Gyldendal.
- Hajarian, M., Bastanfard, A., Mohammadzadeh, J., & Khalilian, M. (2019). SNEFL: Social network explicit fuzzy like dataset and its application for Incel detection. *Multimedia tools and applications*, 78(23), 33457–33486. DOI: <https://doi.org/10.1007/s11042-019-08057-3>
- Hess, A., & Flores, C. (2018). Simply more than swiping left: A critical analysis of toxic masculine performances on Tinder Nightmares. *New Media & Society*, 20(3), 1085–1102. DOI: <https://doi.org/10.1177/1461444816681540>
- Hjorth, L. (2013). The place of the emplaced mobile: A case study into gendered locative media practices. *Mobile Media & Communication*, 1(1), 110–115. DOI: <https://doi.org/10.1177/2050157912459738>
- Hoffman, B., Ware, J., & Shapiro, E. (2020). Assessing the threat of Incel violence. *Studies in conflict and terrorism*, 43(7), 565–587. DOI: <https://doi.org/10.1080/1057610X.2020.1751459>.
- Holthoff, L.R.G. (2020). *Hopecel: A qualitative analysis of an extreme incel using hope theory*. [Masteroppgave]. Dept. of Behavioural, Management and Social Sciences, University of Twente.
- Horgan, J. G. (2017). Psychology of terrorism: Introduction to the special issue. *American Psychologist*, 72(3), 199–204. DOI: <https://doi.org/10.1037/amp0000148>.
- Hoskin, R. A. (2020). “Femininity? It’s the Aesthetic of Subordination”: Examining Femmephobia, the

- Gender Binary, and Experiences of Oppression Among Sexual and Gender Minorities. *Archives of Sexual Behavior*, 49(7), 2319–2339. DOI: <https://doi.org/10.1007/s10508-020-01641-x>
- Høiland, T. (2019). Incels and the stories they tell. A narrative analysis of Incels' shared stories on Reddit. [Masteroppgave]. Institutt for sosiologi og samfunnsgeografi, Universitetet i Oslo.
- Jaki, S., De Smedt, T., Gwóźdź, M., Panchal, R., Rossa, A., & De Pauw, G. (2019). Online hatred of women in the Incels.me forum: Linguistic analysis and automatic detection. *Journal of Language Aggression and Conflict*, 7(2), 240–268. DOI: <https://doi.org/10.1075/jlac.00026.jak>.
- Jane, E.A. (2016) Online misogyny and feminist digilantism. *Continuum*, 30(3), 284–297, DOI: <https://doi.org/10.1080/10304312.2016.1166560>
- Jane, E.A. (2017). Systemic misogyny exposed: Translating rape-gish from the manosphere with a random rape threat generator. *International Journal of Cultural Studies*, 21(6), 661–680. DOI: <https://doi.org/10.1177/1367877917734042>.
- Jane, E.A. (2018). Systemic misogyny exposed: Translating rape-gish from the manosphere with a random rape threat generator. *International Journal of Cultural Studies*, 21(6), 661–680.
- Jones, C., Trott, V., & Wright, S. (2019). Sluts and soyboys: MGTOW and the production of misogynistic online harassment. *New Media & Society*, 22(10), 1903–1921. DOI: <https://doi.org/10.1177/1461444819887141>
- Kambam, P. R., Pozios, V. K., Bond, K. L., & Ostermeyer, B. K. (2020). The influence of media related to mass shootings. *Psychiatric annals*, 50(9), 393–398. DOI: <https://doi.org/10.3928/00485713-20200811-01>
- Kardefelt-Winther, D. (2014). Problematizing excessive online gaming and its psychological predictors. *Computers in Human Behavior*, 31, 118–122. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.chb.2013.10.017>.
- Karlen, R. (2019). Incels : En kartläggning av diskursen på forumet incels.is Uppsala universitet. [Studentoppgave] Sociologiska institutionen, Uppsala Universitet.
- Király, O., Urbán, R., Griffiths, M.D., Ágoston, C., Nagygyörgy, K., Kökönyei, G., & Demetrovics, Z. (2015). The mediating effect of gaming motivation between psychiatric symptoms and problematic online gaming: An online survey. *Journal of Medical Internet Research*, 17(4), e88–e88. DOI: <https://doi.org/10.2196/jmir.3515>
- Kjaer, E., & Frøberg, H. (2020). “Welcome to my unlikely existence”: En kvantitativ dataanalyse av incel-forumet incels.net. Uppsala universitet, Centrum för socialt arbete – CESAR].
- Kjærland, S.H. (2019). Kva er det rom for i norsk skule? Ein kvalitativ studie av korleis elevar med høgreekstreame haldningar vert møtt i skule. [Studentoppgave] MF Vitenskapelige Høyskole for teologi, religion og samfunn.
- Laskovtsov, A. (2020). Navigating the manosphere: An examination of the Incel movements' attitudes of sexual aggression and violence against women. [Studentoppgave] Eastern Kentucky University.
- Lemmings, J.S., Valkenburg, P.M., & Peter, J. (2011). Psychosocial causes and consequences of pathological gaming. *Computers in Human Behavior*, 27(1), 144–152. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.chb.2010.07.015>.
- Lin, J. (2017). Antifeminism online: MGTOW (men going their own way). I Frømming U., Köhn S., Fox S., & Terry M. (red.), *Digital Environments: Ethnographic Perspectives Across Global Online and Offline Spaces* (s. 77–96). Transcript Verlag. <http://www.jstor.org/stable/j.ctv1xxrxw.9>.
- Lynn, T., Endo, P.T., Rosati, P., Silva, I., Santos, G. L., & Ging, D. (2019). Data set for automatic detection of online misogynistic speech. *Data Brief*, 26, 104223. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.dib.2019.104223>.
- Macluhan, M. (2001). *Understanding media: The expressions of man*. MIT Press.
- Mantilla, K. (2013). Gendertrolling: Misogyny Adapts to New Media. *Feminist studies*, 39(2), 563–570.
- Mantilla, K. (2015). *Gendertrolling: How misogyny went viral*. Santa Barbara, Praeger Press.
- Marwick, A. E. & Caplan, R. (2018) Drinking male tears: language, the manosphere, and networked harassment, *Feminist Media Studies*, 18(4), 543–559. DOI: <https://doi.org/10.1080/14680777.2018.1450568>
- Massanari, A.L., & Chess, S. (2018). Attack of the 50-foot social justice warrior: the discursive construction of SJW memes as the monstrous feminine. *Feminist Media Studies*, 18(4), 525–542. DOI: <https://doi.org/10.1080/14680777.2018.1447333>

- Maxwell, D., Robinson, S.R., Williams, J.R., & Keaton, C. (2020). "A Short Story of a Lonely Guy": A Qualitative Thematic Analysis of Involuntary Celibacy Using Reddit. *Sexuality & Culture*, 24(6).
- Menzie, L. (2020). Stacys, Beckys, and Chads: The construction of femininity and hegemonic masculinity within Incel rhetoric. *Psychology & Sexuality*, 1–17. DOI: <https://doi.org/10.1080/19419899.2020.1806915>.
- Moloney, M.E., & Love, T.P. (2018). Assessing online misogyny: Perspectives from sociology and feminist media studies. *Sociology Compass*, 12(5), e12577.
- Morton, J., Ash, A., Reidy, K., Kates, N., Ellenberg, M., & Speckhard, A. (2021). Asking Incels (Part 1): Assessing the Impacts of COVID-19 Quarantine and Coverage of the Canadian Terrorism Designation on Incel Isolation and Resentment. ICSVE – International Center for the Study of violent Extremism. Hentet fra: <https://www.icsve.org/asking-incels-part-1-assessing-the-impacts-of-covid-19-quarantine-and-coverage-of-the-canadian-terrorism-designation-on-incel-isolation-and-resentment/>
- Nicholas, L., & Agius, C. (2018). #notallmen, #menenism, manospheres and unsafe spaces: Overt and subtle masculinism in anti-“PC” discourse. I L. Nicholas & C. Agius (red.), *The Persistence of Global Masculinism: Discourse, Gender and Neo-Colonial Re-Articulations of Violence* (s. 31–59). Springer International Publishing.
- O'Donnell, A., & Sweetman, C. (2018). Introduction: Gender, development and ICTs. *Gender and development*, 26(2), 217–229. DOI: <https://doi.org/10.1080/13552074.2018.1489952>
- Oliffe, J.L., Han, C.S.E., Drummond, M., Sta. Maria, E., Bottorff, J.L., & Creighton, G. (2015). Men, Masculinities, and Murder-Suicide. *American Journal of Men's Health*, 9(6), 473–485. DOI: <https://doi.org/10.1177/1557988314551359>
- Olson, C.C. (2016) #BringBackOurGirls: Digital communities supporting real-world change and influencing mainstream media agendas. *Feminist Media Studies*, 16(5), 772–787. DOI: <https://doi.org/10.1080/14680777.2016.1154887>.
- O'Malley, R.L., Holt, K., & Holt, T.J. (2020). An exploration of the involuntary celibate (Incel) subculture online. *Journal of Interpersonal Violence*. DOI: <https://doi.org/10.1177/0886260520959625>.
- Opondo, P.R., Olashore, A.A., Molebatsi, K., Othieno, C.J., & Ayugi, J.O. (2020). Mental health research in Botswana: a semi-systematic scoping review. *Journal of International Medical Research*, 48(10).
- Papadamou, K., Zannettou, S., Blackburn, J., De Cristofaro, E., Stringhini, G., & Sirivianos, M. (2020). Understanding the Incel community on YouTube. *Computer Science*. Hentet fra: <https://arxiv.org/abs/2001.08293>.
- Paasonen, S. (2011). *Carnal resonance: affect and online pornography*. MIT Press.
- Petersen, M.N., & Hvidtfeldt, K. (2020). The best men can be. *Kvinder, Køn & Forskning*, 1, 6–18. doi: <https://doi.org/10.7146/kkf.v29i1.123445>
- Preston, K., Halpin, M., & Maguire, F. (2021). The Black Pill: New Technology and the Male Supremacy of Involuntarily Celibate Men. *Men and Masculinities*. DOI: <https://doi.org/10.1177/1097184X211017954>
- Prøitz, L. (2018). Visual social media and affectivity: the impact of the image of Alan Kurdi and young people's response to the refugee crisis in Oslo and Sheffield. *Information, Communication & Society*, 21(4), 548–563. <https://doi.org/10.1080/1369118X.2017.1290129>
- PST (1. mars 2019) Hvilken bakgrunn har personer i høyreekstreme miljøer i Norge? Tamarapport. Hentet fra: https://www.pst.no/globalassets/artikler/utgivelser/tamarapport_pst_-hvilken-bakgrunn-har-personer-i-hoyreekstreme-miljoer-i-norge.pdf.
- Regehr, K. (2020). In(cel)doctrination: How technologically facilitated misogyny moves violence off screens and on to streets. *New Media & Society*. DOI: <https://doi.org/10.1177/1461444820959019>.
- Ribeiro, M.H., Blackburn, J., Bradlyn, B., De Cristofaro, E., Stringhini, G., Long, S., . . . Zannettou, S. (2020). From Pick-Up Artists to Incels: A data-driven sketch of the manosphere. arXiv preprint arXiv:2001.07600.
- Ribeiro, M.H., Blackburn, J., Bradlyn, B., De Cristofaro, E., Stringhini, G., Long, S., . . . Zannettou, S. (2021). The evolution of the manosphere across the web. Paper presented at the 15th International AAAI Conference on Web and Social Media (ICWSM 2021). Hentet fra: <https://arxiv.org/abs/2001.07600>.

- Rummelhof, K. (2020). Incels and misogyny; What's so appealing about hatred? [Master thesis]. Department of Sociology and Human Geography, Universitetet i Oslo.
- Salter, A. & Blodgett, B. (2017). Toxic geek masculinity in media: Sexism, trolling, and identity policing. Palgrave Macmillan.
- Sang, Y., & Stanton, J. (2020). Analyzing hate speech with incel-hunters' critiques. I A. Gruzd, P. Mai, R. Recuero, A. Hernandez-Garcia, C. Sian Lee, J. Cook, J. Hodson, B. McEwan, & J. Hopke (red.), 11th International Conference on Social Media and Society: Diverse Voices – Promises and Perils of Social Media for Diversity, SMSociety 2020 (s. 5–13). (ACM International Conference Proceeding Series). Association for Computing Machinery. <https://doi.org/10.1145/3400806.3400808>
- Scaptura, M.N., & Boyle, K.M. (2020). Masculinity threat, “Incel” traits, and violent fantasies among heterosexual men in the United States. *Feminist Criminology*, 15(3), 278–298. doi: <https://doi.org/10.1177/1557085119896415>.
- Shepherd, T., Harvey, A., Jordan, T., Srauy, S., & Miltner, K. (2015). Histories of Hating. *Social Media + Society*, 1(2), 205630511560399. DOI: <https://doi.org/10.1177/2056305115603997>
- Shrestha, A., Akrami, N., & Kaati, L. (2020). Introducing Digital-7 Threat Assessment of Individuals in Digital Environments. I 2020 IEEE/ACM International Conference on Advances in Social Networks Analysis and Mining (ASONAM) (s. 720–726). IEEE. <https://doi.org/10.1109/ASONAM49781.2020.9381387>
- Snyder, H. (2019). Literature review as a research methodology: An overview and guidelines. *Journal of business research*, 104, 333–339. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.jbusres.2019.07.039>
- Stryker, C. (2011). Epic win for Anonymous: How 4chan's army conquered the Web. Overlook Duckworth.
- Thiesen, T. H. (2019). Samtidens seksuelle forventninger: En kvalitativ studie av unge studenters tanker om seksualitet, trakassering og #metoo. [Master thesis]. Sosiologisk institutt, Universitetet i Bergen.
- Thornton, P. (2017). Geographies of (con) text: Language and structure in a digital age. *Computational Culture*, 6. Hentet fra: <http://computationalculture.net/geographies-of-context-language-and-structure-in-a-digital-age/>.
- Tomkinson, S., Harper, T., & Attwell, K. (2020). Confronting Incel: exploring possible policy responses to misogynistic violent extremism. *Australian journal of political science*, 55(2), 152–169. DOI: <https://doi.org/10.1080/10361146.2020.1747393>
- Van Valkenburgh, S.P. (2018). Digesting the red pill: Masculinity and neoliberalism in the manosphere. *Men and Masculinities*. DOI: <https://doi.org/10.1177/1097184X18816118>.
- Veale, K. (2020). Gaming the dynamics of online harassment. Springer Nature Switzerland, Palgrave Macmillan. DOI: <https://doi.org/10.1007/978-3-030-60410-3>.
- Vickery, J. R., & Everbach, T. (red.). (2018). Mediating misogyny: Gender, technology, and harassment. Springer.
- Williams, D., & Arntfield, M. (2020). Extreme sex-negativity: An examination of helplessness, hopelessness, and misattribution of blame among “incel” multiple homicide offenders. *Journal of Positive Sexuality*, 6(1), 33–42.
- Witt, T. (2020). 'If I cannot have it, I will do everything I can to destroy it.' The canonization of Elliot Rodger: 'Incel' masculinities, secular sainthood, and justifications of ideological violence. *Social Identities*, 26(5), 675–689. DOI: <https://doi.org/10.1080/13504630.2020.1787132>.
- Young, O. (2019). What role has social media played in violence perpetrated by Incels? Peace Studies Student Papers and Posters 1. Hentet fra: https://digitalcommons.chapman.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=1000&context=peace_studies_student_work.
- Zakrisson, T. L., Milian Valdés, D., & Muntaner, C. (2019). Social Violence, Structural Violence, Hate, and the Trauma Surgeon. *International Journal of Health Services*, 49(4), 665–681. DOI: <https://doi.org/10.1177/0020731419859834>
- Ömar, A. (2020). Den ofrivilliga ensamheten i den ensamma frivilligheten...: En etnografisk studie om incels-fenomenet i det svenska samhället. [Studentoppgave]. Uppsala universitet, Institutionen för kulturanthropologi och etnologi.